El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

Ara sí, passem a l'última pregunta d'esta sessió, que formula l'il·lustre diputat David de Miguel al conseller d'hisenda.

Quan vosté vullga, senyoria.

El senyor De Miguel Martínez:

Gracias, presidente.

Señorías.

Conseller.

Antes… Han preguntado dos preguntas antes, ¿no?, cuando el compañero Rubén estaba hablando de la financiación, yo también le pido que no se arrugue y que continúe en ese tono reivindicativo de hace medio año, por ejemplo, que no se suavice, aunque ya, siempre le he dicho que nosotros apoyamos esa reivindicación… Pero también le he dicho otra cosa, y es que la reivindicación de una mejor financiación no debe suponer dejar de lado la gestión del día a día, la gestión tributaria del día a día, porque aquí parece que nos perdemos en lo que haríamos si tuviéramos los recursos necesarios, que son de justicia tener, pero realmente parece que nos estamos olvidando de cómo debemos gestionar los pocos recursos que tenemos y, sobre todo, los que son competencia de La Generalitat, los que generamos o gestionamos directamente en la Comunidad Valenciana.

Y se lo digo porque ya hace más de dos años le hice una interpelación sobre este tema y usted me dijo, «hem de fer els nostres deures abans d'anar a negociar a Madrid qualsevol nou sistema de finançament». I jo li dic, com vosté diria, no puc estar més d'acord amb vosté. Però també li dic..., la pregunta és: estem fent els deures com pertoca?

O sea, ¿cuál es el resultado de esas medidas que usted me dijo que iban a implementar? Porque yo no dudo, usted sabe que yo no dudo de su intención ni muchísimo menos del esfuerzo que está haciendo por sanear las cuentas pero, ya le digo, hace dos años me dijo, «tres tipos de medidas, unas organizativas, otras instrumentales y otras de recursos humanos». La puesta en marcha del IVAT era una de las medidas; la consolidación del personal, el incremento del personal y un nuevo modelo…, un nuevo marco de gestión que supondría un cambio instrumental y de método de trabajo.

Bien, ¿cuál es el resultado de estas medidas dos años después? En números, porque en números, lo que tenemos a día de hoy, pues son los informes de la inspección general de servicios del ministerio de hacienda, que dice que años tras año, esos datos no hacen sino constatar lo que ya parece que es un problema no coyuntural, por infrafinanciación o por otros motivos, sino un problema estructural de esta comunidad, que es cómo estamos dejando de percibir ingresos que, supongo que usted estará de acuerdo en que no estamos en situación de dejar perder ni un solo euro de los ingresos que generamos.

Pero, claro, estos datos del ministerio lo que constatan es una ineficiencia en la gestión tributaria. Ya le digo que no es solo cosa de ustedes, ya es estructural, viene de otros gobiernos, todos los años, año tras año van variando las cantidades pero se establece que se han dejado de percibir equis millones de euros porque han expirado los plazos, porque no se hacen las liquidaciones correctamente y demás. Y yo le digo, y yo sé que usted me va a decir, «porque nos falta personal», que es una de las medidas que hace dos años nos dijo que iban a incrementar, que iban a incrementar después de haber reducido el personal.

Cuando se redujo el personal de inspectores tributarios y demás, y dijo que poco se iban incrementando. Bien, pero yo le digo, más allá de estas cuestiones de gestión…, yo creo que también es un problema de planificación aparte de gestión. No basarnos en subir impuestos o en esperar una mejor financiación sino ser más eficientes recaudando mejor y, para ello, ya se lo hemos dicho…, bueno, se lo he dicho muchas veces, que no es necesario subir los impuestos sino que hay que ser más eficientes. Hay que recaudar mejor con los pocos recursos humanos y económicos que tenemos.

Por tanto, le insisto en la pregunta: ¿qué medidas ha adoptado? Parte ya las sé, cuál sería el resultado de esas medidas, y cuáles piensa adoptar el Consell para mejorar la eficiencia en los ingresos tributarios de La Generalitat.

Gracias.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor De Miguel.

Li contestarà el conseller. Preguem que es dirigixquen al micròfon.

Quan vosté vullga, conseller.

El conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Gràcies, president.

Moltes gràcies.

Efectivament, hi han mesures de caràcter conjuntural com, per exemple, la necessitat d'acabar amb l'interinatge en gestors tributaris i en els inspectors tributaris perquè no és la figura funcionarial que toca en esta àrea de gestió i, per tant, ahí sí que estem en un moment de transició. Hem baixat el número d'interins i hem intentat fer *(inintel·ligible)* ... haver integració de funcionaris com Déu mana, no?

Però també n'hi ha una altra cosa molt important, també de caràcter conjuntural, que supose que el Tribunal Suprem ara exigirà al Govern d'Espanya que canvie, que és el concepte de valor real de l'actiu immoble, que és el que ha fet que nosaltres desistírem perquè les sentències en contra per no tindre personal per anar a fer la valoració de l'immoble era terrible. Per tant, vam desistir, però vam desistir conjunturalment fins que hi haja doctrina del suprem que permeta fer les coses

d'una altra manera per a tots, perquè ara, afortunadament, ja no és doctrina del tribunal superior de justícia; és del Tribunal Suprem, de manera que ara ja pica a totes les comunitats autònomes. Durant un temps només mos picava a nosaltres, però ara pica..., i supose que hi haurà una alternativa per a tots, perquè açò és un tema fonamental, sense el qual no podrem fer gestió tributària tot el que tinga implicació en els actius immobiliaris.

Són aspectes de caràcter conjuntural però n'hi han molts més de caràcter estructural. Hem reequilibrat, per exemple, les càrregues tributàries en un sentit progressista, com sap vosté, com vol el nostre ordenament jurídic, i un element principal de justícia social, revertint una situació regressiva que hi havia en l'època anterior, i fent que cadascú pague allò que li pertoca pagar.

Perquè eficiència dels ingressos tributaris és que cadascú pague allò que li correspon amb un mínim de costos de gestió per tal que el contribuent puga fer-ho de manera adequada sense grans costos administratius.

Sobre la primera via, ja en l'inici de la legislatura vàrem aplicar mesures de reforma dels impostos de patrimoni, de successions i de donacions. S'enrecordarà vosté que va haver-hi aquí alguna polèmica al respecte, també de transmissions patrimonials d'actes jurídics documentats, per a incrementar la recaptació per estos impostos tenint cura de no perjudicar l'activitat econòmica i, especialment, les empreses familiars.

Hem tingut molt clar, i això cada vegada que vaig a les assemblees de l'empresa familiar ho explique, com la tributació en empreses familiars està exactament igual com en l'època anterior.

El que sí que tenim en compte és que, com vosté també ha dit, no podem anar a la taula de negociació del finançament autonòmic, no fent els nostres deures. I, per tant, el cost fiscal i financer per a les reformes tributàries no pot ser negatiu per a nosaltres. De fet, no ho és, perquè tot el que hem contribuït a millorar el tram autonòmic de l'IRPF per a fer-lo progressiu, ha hagut de quedar compensat per altres ingressos en els altres impostos cedits.

Per tant, estem en un moment de transició però en un moment que estem en la línia de fer d'acord amb el mandat constitucional que pague qui més tinga. Però és que, a més, ens hem dotat d'un instrument molt important.

Sap vosté que l'Institut Valencià d'Administració Tributària, la nostra agència tributària era una línia, era una línia en la llei d'acompanyament del 2015, una línia, no existia, era una línia, era un mandat de poder crear-la.

Què hem fet nosaltres, crear-la? Hem creat l'agència tributària. Què passa? Que no té els mitjans que toca, evidentment, per la raó que li acabe de dir sobre el personal, perquè se l'ha de dotar d'una capacitat informàtica que encara no té, etcètera; però és que quan hem arribat nosaltres al govern de La Generalitat, hi havia un 6% d'administració electrònica, quan hi havia administracions que tenien el 40 i el 50, 60% d'administració electrònica. Naturalment, l'administració tributària també estava pagant els plats trencats d'esta situació.

Per tant, hem fet una tasca realment important, insuficient, òbviament, perquè nosaltres ara el que volem és que eixa agència tributària..., dotar-la de més capacitat, de més competències... Volem fer, a més, que eixa agència tributària puga treballar no només *(inintel·ligible)* ... per a lluitar contra el frau fiscal, que és un tema fonamental, de justícia social, sinó també que puga col·laborar amb l'administració local valenciana. Per exemple, ara ja tenim un exemple molt bonic en el tema de les multes en l'Ajuntament de València, que no podia recaptar-les fora del terme municipal. Ara, amb la nostra col·laboració, recapta i guanya, nosaltres guanyem, n'hi ha una col·laboració fluida entre les administracions.

Però és que a més, i és molt important, volem una administració tributària forta valenciana per a poder fer que l'Agència Tributària espanyola –l'espanyola, que ara és pura opacitat– acabe sent de caràcter federal i que els nostres representants sàpiguen què paguem els valencians i per a què.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

Interpel·lació a la vicepresidenta del Consell i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives, senyora Mónica Oltra Jarque, sobre la política general de la conselleria en relació amb els pagaments als centres ocupacionals, que formula la portaveu adjunta María José Catalá Verdet, del Grup Parlamentari Popular (RE número 112.993, BOC 307)

El senyor president:

Gràcies, senyor conseller.

Passarem al següent de l'ordre del dia, que són les interpel·lacions. La primera, la que formula la il·lustre diputada María José Catalá a la vicepresidenta del Consell.

Quan vosté vullga, senyoria.

La senyora Catalá Verdet:

Gràcies.

Senyora vicepresidenta.

Senyors consellers.

El pasado viernes 21 de septiembre, la coordinadora de recursos de atención a personas con diversidad funcional, la Copava, salió a la calle para defender fundamentalmente la supervivencia de los centros ocupacionales.

En una manifestación se pudieron escuchar eslóganes que me imagino que fueron duros para usted: «Vuestras políticas no son inclusivas», «nosotros no somos moneda de cambio», «¿dónde están los que nos apoyaban?», «si esta era la política de primero las personas, ¿dónde queda nuestro centro?» o «con tantas mentiras, la Oltra ha hecho buena a la otra». Esos eran los eslóganes que se escucharon y que se oyeron alrededor del Palau de la Generalitat en esa concentración.

Pancartas duras. La más significativa, esa de «¿dónde están los que nos apoyaban?» Me imagino que usted recuerda a